

Leave & Cleave – Opustit a přilnout

Keith Moore – Marriage Enrichment 2003

Úvod: Boží vůle pro manželství

Na začátku kázání Keith Moore připomíná, že změna v manželství je možná. Věří, že Bůh má moc obnovit vztahy, které jsou rozbité, a proměnit to, co bylo dříve nesnesitelné, v něco krásného. Říká, že věci, které byly dříve „peklem“, se mohou stát „nebeskými“. Boží slovo nabízí odpovědi a konkrétní kroky, které lze začít dělat hned – a ty mohou mít okamžitý dopad.

Kazatel připomíná verš z Genesis 2:24:

„Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.“

Tato slova jsou opakovaně citována i v Novém zákoně – Ježíš je zmiňuje v Matoušovi 19 a Marek i Pavel je cituje v Efezským 5. Vše naznačuje, že jde o zásadní pravdu:

Boží plán pro manželství je od počátku jasný – odchod od původní rodiny a vytvoření nového spojení.

Kristus a církev jako nejvyšší vzor

Základem manželství podle Písma není jiný manželský pár, ale vztah Krista a církve. Apoštol Pavel říká, že manželství je obrazem tohoto duchovního vztahu. Kristus miluje církev, dává sám sebe, chrání ji a vede. Církev zase Krista následuje, miluje, ctí a podřizuje se mu.

Tento vztah má být praktickým modelem. Kdykoli manželé čelí problému, mohou si položit otázku: „Co by v této situaci udělal Kristus? A jak by na to odpověděla církev?“

Tato dvojice otázek tvoří rámec pro řešení jakéhokoli konfliktu, rozhodování nebo nepochopení. Je to měřítko, které nikdy neselže – protože Kristus je dokonalý. Lidé ne. Proto si nemáme brát za vzor jiné manželské páry, ale jediné Krista a církev.

Opustit otce a matku

Odchod od rodičů neznamená přerušení vztahu nebo neúctu. Znamená to ale zásadní změnu v prioritách. Manželství zakládá novou jednotku. Muž (nebo žena) se už neřídí radami rodičů jako dřív, ale tvoří nový životní rámec se svým partnerem.

Keith Moore říká, že mnozí sice opustí fyzicky dům, ale nikdy skutečně „neodejdou“. Zůstávají vázání na své rodiče, dávají jim více pozornosti než partnerovi, nebo do jejich manželství rodiče příliš zasahují. To je nebezpečné.

Uvádí i příklady:

- Žena, která vypráví své matce o každé chybě svého manžela, jedná nevěrně.
- Muž, který stále chodí jíst k mamince a kritizuje svou ženu, protože „neškrobí jako ona“, neodešel.

Rodiče by měli být podporou, ale nesmějí stát mezi manželi. A pokud rodiče tento princip nerespektují, je na manželském páru, aby nastavil zdravé hranice – klidně i slovy: „Miluji tě, ale od této chvíle už budeme řešit věci mezi sebou.“

Přilnout ke svému partnerovi

Stejně důležité jako opustit rodiče je přilnout ke svému manželovi nebo manželce. Bible tento pojem používá v hlubokém významu – „přilnout“ znamená držet se jako přilepený, být naprosto propojený. Nejde o přechodné spojení, ale o trvalé, neoddělitelné spojení.

Keith Moore vysvětluje, že přilnutí znamená upřednostnění partnera před ostatními vztahy – včetně rodiny, přátel, práce nebo zájmů. Manžel nebo manželka má být tím, ke komu se člověk obrací, na koho spoléhá, s kým sdílí život.

Zazní i silný příklad: Pokud někdo říká „miláčku“ své manželce, ale v obtížných situacích běží za svou matkou nebo kamarádem, pak se skutečně nepřimknul ke své ženě. A pokud žena sdílí nejhlubší věci se svou kamarádkou, ale ne se svým mužem, pak nepřilnula.

Být jedno tělo znamená nejen fyzické, ale i duševní a duchovní spojení. Manželé by si měli být nejbližšími přáteli, důvěrníky, partnery ve víře. To ale nevznikne samo – musí se to budovat.

Překážky přilnutí: vliv rodičů a duch starého

Kazatel zmiňuje častý omyl, kdy si lidé myslí, že mohou do manželství přenést styl života ze svého původního domova. Například: „U nás doma se to dělalo takto.“ Jenže nový vztah není pokračováním starého domu – je to nová domácnost, nový základ, nové vedení.

Mnoho problémů vzniká právě proto, že někdo z partnerů se snaží vynutit své návyky podle toho, jak to měl „doma“. To může být nefér tlak a zdroj zbytečných hádek. Manželství vyžaduje novou identitu – společně vytvořenou, ne importovanou.

Kazatel dává obraz: Ježíš říká, že nové víno nelze nalít do starých měchů. Stejně tak nový život nemůže být žit podle starých pravidel. Staré způsoby, které možná fungovaly v domě rodičů, nemusí být Boží vůlí pro nový vztah.

Praktické projevy přilnutí

Keith Moore se zaměřuje i na každodenní realitu manželství. Říká, že láska se projevuje v tom, komu věnujeme svůj čas, pozornost a péči. Manželé, kteří jsou stále u rodičů, více komunikují s matkou než s partnerem, nebo tráví víc času mimo domov než spolu, neplní Boží plán.

Pravé přilnutí je vidět na tom, že spolu lidé sdílí život. To zahrnuje společné rozhodování, plánování, rozhovory, modlitbu. Znamená to ochotu být zranitelný, otevřený, věrný. Není to o kontrole, ale o závazku.

Kazatel připomíná, že pokud někdo má víc důvěry k příteli než ke svému partnerovi, něco není v pořádku. Manželství vyžaduje, aby ten druhý byl na prvním místě – po Bohu.

Rozvod – bolest, ale ne konec

Keith Moore se dotýká i tématu rozvodu. Otevřeně říká, že rozvod není Boží vůlí – ale také není neodpuštělný. Bůh je milosrdný a dává novou šanci. Mnozí zažili rozvod a přesto našli nový začátek. Ale pokud je to jen trochu možné, má být cílem manželství zachovat, uzdravit, obnovit.

Kazatel zdůrazňuje, že rozvod není pouze právní akt – je to duchovní zlomení svazku, který Bůh spojil. Varuje, že mnohé rozvody se staly kvůli tvrdosti srdce, hrdosti, nebo neochotě poddat se Bohu.

Apeluje, aby lidé nevzdávali své manželství kvůli „neslučitelnosti“ nebo momentálním pocitům. Vztahy se dají obnovit – ale někdo musí být ochoten začít se měnit.

Zůstat spolu

Poselství končí výzvou: „Zůstaňte spolu.“ Ne proto, že je to snadné, ale protože je to správné. Bůh spojuje manželství ne proto, aby lidé byli bez problémů, ale aby skrze vztah dozrávali, rostli a byli svědectvím o Jeho věrnosti.

Duchovní válka v manželstvích je reálná – nepřítel se snaží vnést rozdělení. Pokud se manželé citově vzdalují, je třeba začít znovu. Je možné znovu najít blízkost, úctu a radost. Ale nebude to bez rozhodnutí, bez boje a bez Ducha svatého.